

การละวางในสิ่ง

วันนี้ บัฟฟาตากำลังมองดูลูกๆ ที่สูงส่งทั้งหมดของท่านที่นั่งอยู่บนที่นั่งดอกบัว ที่นั่งดอกบัวคือสัญลักษณ์ของสภาพที่สูงส่งของดวงวิญญาณ บราห์มิน ที่นั่งคือวิธีการที่จะอยู่อย่างมั่นคง ดวงวิญญาณบราห์มินคงอยู่อย่างมั่นคงในสภาพที่เหมือนดอกบัว และด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงเรียกว่าผู้ที่นั่งอยู่บนที่นั่งดอกบัว เช่นที่บราห์มินกลายเป็นเทพ ผู้ที่นั่งอยู่บนที่นั่งนี้ก็สามารถนั่งอยู่บนบัลลังก์ได้ ไม่ว่าลูกจะนั่งอยู่บนที่นั่งดอกบัวเป็นเวลานานหรือเป็นเวลาสั้น ๆ ลูกก็จะกลายเป็นผู้ที่นั่งบนบัลลังก์ของอาณาจักรเป็นเวลาทีนานหรือในช่วงเวลาสั้นๆตามนั้น ที่นั่งดอกบัวคือสัญลักษณ์ของสภาพที่มีความรักและละวางที่สุดเช่นเดียวกับสภาพของพ่อบราห์มา ลูกๆ บราห์มินทำตามพ่อ และด้วยเหตุนี้ลูกจึงมีที่นั่งดอกบัวเช่นเดียวกับพ่อ สิ่งซึ่งบอกของการเป็นผู้ที่ละวางอย่างยิ่งคือลูกจะเป็นที่รักของพ่อและหึงครอบครัวอย่างยิ่ง การละวางหมายถึงการละวางจากทุกสิ่ง

1. การละวางจากสำนักของร่างกาย ดวงวิญญาณทางโลกมีสำนักของร่างกายโดยธรรมชาติและตลอดเวลาในขณะที่เดินและเคลื่อนไหวไปมาและกำลังทำทุกการกระทำ พวกเขาไม่ต้องพยายามที่จะคิดว่าพวกเขาคือร่างกาย พวกเขามีสำนึกถึงนั้นอย่างง่ายดายโดยที่ไม่ได้แม้แต่จะคิดถึงสิ่งนี้เลย ในทำนองเดียวกันดวงวิญญาณบราห์มินที่นั่งบนที่นั่งดอกบัวควรจะอยู่อย่างละวางจากสำนักของร่างกายของพวกเขาได้อย่างง่ายดายเช่นกัน เช่นที่ดวงวิญญาณที่ไม่มีความรู้คงอยู่อย่างละวางจากสำนักเป็นดวงวิญญาณ ลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ; อย่าให้สำนึกของร่างกายดึงลูกเข้าหาตัวมันเอง ลูกได้เห็นพ่อบราห์มาแล้ว: ในขณะที่กำลังเดินและเคลื่อนไหวไปมา ท่านมีรูปที่เป็นเทวดาและเทพอย่างเป็นธรรมชาติในสำนักของร่างกาย การมีสภาพของสำนักที่เป็นดวงวิญญาณอย่างเป็นธรรมชาติและสม่ำเสมอเช่นนั้นกล่าวได้ว่าเป็นผู้ที่ละวางจากสำนักของร่างกาย การอยู่อย่างละวางจากสำนักของร่างกายเท่านั้นที่จะทำให้ลูกเป็นที่รักของพระเจ้า

2. การอยู่อย่างละวางจากทุกความสัมพันธ์ทางร่างกายของลูกด้วยดริชตีทัศนคติและการกระทำของลูก ในขณะที่มองเห็นความสัมพันธ์ทางร่างกาย ให้ความสัมพันธ์ของสำนักเป็นดวงวิญญาณอยู่ในสำนึกของลูกอย่างเป็นธรรมชาติ ด้วยเหตุนี้เอง “ไปยา ดุซ”(ในโอกาสที่บราเธอร์ถูกเชิญไปยังสถานที่ของซิสเตอร์) จึงเกิดขึ้นหลังจากตีปาวาลี เมื่อลูกกลายเป็นดวงดาวที่เปล่งประกายหรือตะเกียงที่คงอยู่ตลอดไปชั่วนิรันดร์ที่เปล่งประกาย ลูกมีความสัมพันธ์ของความเป็นพี่น้องกันในฐานะที่เป็นดวงวิญญาณลูกมีความสัมพันธ์ของความเป็นพี่น้อง และในฐานะที่เป็นบราห์มินที่มีตัวตนของสกุลของบราห์มา ลูกมีความสัมพันธ์ที่บริสุทธิ์และสูงส่งของพี่น้องหญิงชายในสำนึกของลูกอย่างเป็นธรรมชาติ ดังนั้นการละวางหมายถึงการละวางจากร่างกายและความสัมพันธ์ทางร่าง

3.

3.

4.

5. การละวางจากทรัพย์สินสมบัติในครอบครองที่สูญสลายของร่างกายของลูก หากทรัพย์สินสมบัติในครอบครองทางวัตถุเป็นเหตุของความเสียหายต่อประสาทสัมผัสทางร่างกายใดๆ นั่นคือหากมีแรงดึงดูดใดๆ ต่อสิ่งนั้นก็จะไม่ใช่การละวาง เป็นเรื่องง่ายที่จะละวางจากความสัมพันธ์ แต่การดึงดูดเข้าไปหาสิ่งของต่างๆ ทางวัตถุที่ลูกควรละวางจากสิ่งเหล่านั้นยังคงหลงเหลืออยู่ในลักษณะที่ดูดี ลูกได้รับการบอกแล้วว่า การดึงดูดในรูปที่ชัดเจนคือความปรารถนา แต่ความปรารถนาในรูปที่ละเอียดอ่อนและลึกล้ำนั้นคือการชอบบางสิ่ง ลูกพูดว่า “ฉันไม่มีความปรารถนา แต่ฉันก็ชอบมัน” การชอบในรูปที่ละเอียดอ่อนนี้สามารถอยู่ในรูปของความปรารถนาได้เช่นกัน ดังนั้นตรวจสอบสิ่งนี้เป็นอย่างดี: สิ่งของที่เป็นวัตถุนี้ นั่นคือสิ่งที่หมายถึงความสุขชั่วคราวนี้ถึงฉันหรือไม่? เมื่อสิ่งอำนวยความสะดวกไม่สามารถใช้ประโยชน์ได้ในเวลาที่ลูกต้องการแล้วความพยายามทางจิตของลูกจะง่ายดายหรือไม่? นั่นคือสภาพของโยคะที่ง่ายดายของลูกไม่ได้ขึ้นลงใช่หรือไม่?

ลูกไม่ได้รับอิทธิพลจากสิ่งอำนวยความสะดวกใดๆหรือถูกบังคับด้วยนิสัยของลูกใช่หรือไม่? สิ่งอำนวยความสะดวกทางกายภาพทั้งหมดนั้นเป็นสิ่งอำนวยความสะดวกในทางวัตถุ ลูกคือผู้เอาชนะวัตถุธาตุ นั่นคือลูกเป็นบราห์มินที่นั่งอยู่บนที่นั่งดอกบัว ที่อยู่เหนือการคำนึงของวัตถุธาตุ พร้อมกับการเป็นผู้เอาชนะมายาลูกก็เป็นผู้เอาชนะวัตถุธาตุด้วยเช่นกัน พื้นที่ที่ลูกกลายเป็นผู้เอาชนะมายา มายาก็ทดสอบลูกซ้ำแล้วซ้ำเล่าในวิธีต่างๆ เธอเห็นว่าเพื่อนของเธอกลายเป็นผู้เอาชนะมายา ดังนั้นเธอจึงให้ข้อทดสอบมากมาย ข้อสอบของวัตถุธาตุคือการนำลูกทั้งหมดเข้าไปสู่ความปั่นป่วนผ่านสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น การขาดแคลนน้ำ นั่นไม่ใช่ข้อสอบใหญ่ อย่างไรก็ตามสิ่งที่สิ่งอำนวยความสะดวกทำขึ้นมาด้วยน้ำและสิ่งอำนวยความสะดวกที่ทำขึ้นมาด้วยไฟ ในทำนองเดียวกันสิ่งอำนวยความสะดวกที่สร้างขึ้นจากวัตถุธาตุทุกอย่างเป็นพื้นฐานของความสุขชั่วคราวสำหรับดวงวิญญาณมนุษย์ในชีวิตของพวกเขา ดังนั้นวัตถุธาตุทั้งหมดนี้จะทดสอบลูก ในขณะที่นั่นเป็นเพียงแค่การขาดแคลนน้ำ แต่เมื่อสิ่งอำนวยความสะดวกที่ทำจากน้ำนั้นไม่สามารถหามาได้ก็จะเป็นข้อสอบที่แท้จริง ข้อสอบด้วยวัตถุธาตุเหล่านี้จะมาในเวลาของมันเองอย่างแน่นอน ด้วย

เหตุนี้ลูกต้องเป็นอิสระจากการถูกดึงดูดจากทรัพย์สินสมบัติในครอบครองของร่างกายและอยู่อย่างเป็นอิสระจากการคำนึงของร่างกายใดๆ ในเวลาปัจจุบันสิ่งอำนวยความสะดวกทั้งหมดมีให้ใช้ได้อย่างง่ายดายสำหรับลูก ไม่มีอะไรขาด อย่างไรก็ตามในขณะที่สิ่งอำนวยความสะดวกทั้งหมดมีให้ใช้และในขณะที่ลูกทดลองกับสิ่งอำนวยความสะดวกทั้งหมดนั้น สภาพของโยคะของลูกไม่ควรจะขึ้นลง การทดลองอย่างเป็นโยคีหมายถึงการละวาง เมื่อลูกไม่ได้มีอะไรอยู่แล้ว นั่นไม่เรียกว่าการละวาง อย่างไรก็ตามในขณะที่มีทุกสิ่งจึงใช้สิ่งนั้นเพื่อประโยชน์ของมันและทดลองกับสิ่งนั้นโดยไม่ถูกดึงดูด อย่าใช้สิ่งนั้นเพราะลูกต้องการหรือชอบ แน่จนตรวดสอบตนเองด้วยวิธีนี้ ที่ใดมีความปรารถนาไม่ว่าลูกจะพยายามแค่ไหน ความปรารถนา(อิจชะ)นั้นก็จะไม่ปล่อยให้ลูกกลับมาดี(อัจชะ)ได้ มิฉะนั้นในช่วงเวลาของการทำข้อสอบ ลูกก็จะใช้เวลาของลูกไปกับความพยายาม ลูกจะพยายามมุ่งมั่นอยู่กับความเพียรพยายามทางจิต(สัทนา) แต่สิ่งอำนวยความสะดวก(สัทธาน)จะดึงดูดลูกเข้าไปหาตัวมันเอง ลูกจะยังคงรบราและเพียรพยายามต่อไปที่จะทดลองและจบสิ้นแรงดึงดูดของสิ่งอำนวยความสะดวกและเวลาของลูกสำหรับข้อทดสอบนั้นจะผ่านไปกับการชักคะเยอนี้ แล้วผลลัพธ์จะเป็นอย่างไร? สิ่งอำนวยความสะดวกที่ลูกทดลองทำในสภาพของการเป็นโยคีที่ง่ายดายของลูกจะแปรปรวนขึ้นๆลงๆ เวลานี้ข้อสอบจากวัตถุธาตุจะมาด้วยความเร็วมากขึ้น ดังนั้นตรวจสอบล่วงหน้าว่าไม่มีการคำนึงใดๆทางกายภาพ – ไม่ว่าจะเป็นอาหาร เครื่องดื่ม เสื้อผ้า วิธีการปฏิสัมพันธ์ การดำรงชีวิต และการสร้างสายสัมพันธ์กับผู้อื่น - ตรวจสอบว่าไม่มีสิ่งต่างๆเหล่านี้อยู่ในรูปของอุปสรรคแม้ในทางที่ละเอียดอ่อน ทดลองสิ่งนี้ในตอนนี้นะเลย อย่าได้เริ่มทดลองเมื่อข้อสอบมา และแล้วก็จะมีช่องว่างสำหรับความล้มเหลว

สภาพของโยคะหมายถึงการมีสภาพที่ละวางในขณะที่ทดลอง ให้ความพยายามทางจิตของโยคีที่ง่ายดายได้รับชัยชนะเหนือสิ่งอำนวยความสะดวกนั่นคือเหนือวัตถุธาตุ อย่าให้เป็นเช่นนั้นที่ลูกสามารถทำได้โดยไม่มีอย่างหนึ่ง แต่ไม่สามารถทำได้โดยปราศจากอีกอย่างหนึ่ง และนั่นคือสาเหตุที่สภาพของลูกขึ้นลง นั่นจะไม่เรียกว่าชีวิตที่ละวาง จงประสบความสำเร็จเช่นนั้นด้วยความสำเร็จของลูกแม้กระทั่งสิ่งที่ไม่บรรลุผลก็ยังทำให้ลูกรู้สึกถึงการบรรลุผลได้ ในช่วงเริ่มต้นของการก่อตั้งเพื่อที่จะทดสอบดูว่าพวกเขาถูกดึงดูดไปสู่สิ่งต่างๆหรือไม่ โปรแกรมต่างๆ ถูกสร้างขึ้นเพื่อทดสอบพวกเขาในสิ่งเหล่านี้ ตัวอย่างเช่นเป็นเวลาสิบห้าวันพวกเขาได้รับเพียงแค่เมล็ดธัญชาติ(จปาตีที่หามาจากข้าวฟ่าง)และนมเปรี้ยวเพื่อรับประทาน พวกเขาต้องลองสิ่งนี้เมื่อมีข้าวสาลี ไม่ว่าใครบางคนจะป่วยแค่ไหนพวกเขาก็ต้องกินแค่สิ่งนี้เป็นเวลาสิบห้าวัน ไม่มีใครล้มป่วย(เพราะสิ่งนี้) ผู้ที่ป่วยเป็นโรคหอบหืดก็กลับมาหายดี พวกเขามีความซาบซึ้งว่าบรรดาให้โปรแกรมนั้น บนหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ว่ากันว่ายาพิษกลายเป็นน้ำหวาน แต่นั่นคือนมเปรี้ยว ความศรัทธาและความซาบซึ้งทำให้ลูกได้รับชัยชนะในทุกสถานการณ์ ข้อสอบเช่นนั้นจะมาด้วยเช่นกัน ลูกก็จะได้กินเพียงแค่จปาตีแห่งปัจจุบันลูกมีสิ่งอำนวยความสะดวกทั้งหมด ลูกอาจพูดว่า: ฟันของลูกไม่แข็งแรงเพียงพอลูกไม่สามารถย่อยได้ ลูกจะทำอะไรได้ในตอนนั้น? เมื่อลูกมีความศรัทธา ความซาบซึ้ง และพลังจากความสำเร็จของโยคะ แม้แต่จปาตีแห่งก็จะทำงานเหมือนจปาตีนุ่มๆ และลูกจะไม่รู้สึกขุ่นมัวไม่พอใจ หากลูกรักษาความภาคภูมิใจในการเป็นตัวแห่งความสำเร็จก็ไม่มีใครสามารถทำให้ลูกขุ่นมัวไม่พอใจได้ เมื่อสิ่งใดกลายเป็นเหมือนแมวเบื่องหน้าหุโยคีและงูกลายเป็นเหมือนของเล่นแล้วสิ่งเหล่านี้ไม่มีอะไรเป็นเรื่องใหญ่เบื่องหน้าลูกผู้เป็นดวงวิญญาณราชาโยคีที่ง่ายดายที่เป็นตัวแห่งความสำเร็จ หากลูกมีสิ่งอำนวยความสะดวกก็ใช้ได้อย่างสบาย แต่จงตรวจสอบดูว่าลูกไม่ได้ถูกหลอกลวงในเวลานั้น (เมื่อเวลานั้นมาถึง) อย่าปล่อยให้สถานการณ์นำลูกลงมาจากสภาพของลูก เป็นเรื่องง่ายที่จะละวางจากความสัมพันธ์ทางร่างของลูก แต่ลูกต้องให้

ความใส่ใจกับการละวางจากสิ่งต่างๆของร่างกายของลูก

4. การละวางจากธรรมชาติเก่าและชั้นสสารของลูก ธรรมชาติและชั้นสสารของร่างเก่ามีความแข็งแกร่งมาก สิ่งเหล่านั้นก็กลายเป็นอุปสรรคอย่างใหญ่หลวงในการเป็นผู้เอาชนะมายาเช่นกัน หลายครั้งที่บัพดาตาได้เห็นว่าภูแห่งธรรมชาติเก่าและชั้นสสารเก่านั้นจบสิ้นลง แต่เส้นนั้นยังคงเหลืออยู่ มันหลอกลวงลูกซ้ำแล้วซ้ำเล่าในเวลานั้น(เมื่อถึงเวลานั้น) ธรรมชาติและชั้นสสารที่แข็งแกร่งของลูกทำให้ลูกได้รับอิทธิพลจากมายาที่ลูกไม่แม้แต่จะคิดเลยว่าสิ่งที่ผิดเป็นสิ่งผิด พลังแห่งการตระหนักรู้จบสิ้น เพื่อที่จะละวางจากสิ่งนี้ลูกต้องมีการตรวจสอบที่ดีมาก เมื่อพลังแห่งการตระหนักรู้จบสิ้น ลูกต้องพูดโกหกเป็นพันครั้งเพื่อที่จะพิสูจน์ว่าคำพูดที่โกหกของลูกนั้นถูกต้อง ลูกได้รับอิทธิพลอย่างมาก การพยายามพิสูจน์ตนเองว่าถูกต้องก็เป็นสัญญาณบ่งบอกของการได้รับอิทธิพลจากชั้นสสารเก่าของลูก หนึ่งคือการพิสูจน์บางสิ่งว่าถูกต้องและอีกประการหนึ่งคือการพิสูจน์ว่าตนเองถูกต้องด้วยการดื้อรั้น ผู้ที่พยายามพิสูจน์ตนเองว่าถูกต้องด้วยการดื้อรั้นไม่สามารถกลายเป็นตัวของความสำเร็ได้ นอกจากนี้ลูกต้องตรวจสอบด้วยว่าไม่มีร่องรอยของธรรมชาติเก่าหรือชั้นสสารของลูก แม้แต่น้อยที่ซ่อนอยู่ที่ไหนสักแห่ง ลูกเข้าใจไหม?

ผู้ที่ละวางจากสิ่งทั้งสี่นี้กล่าวได้ว่าเป็นที่รักของพ่อและเป็นที่รักของครอบครัวด้วย ลูกกลายเป็นผู้ที่นั่งบนที่นั่งดอกบัวในลักษณะนี้หรือไม่? สิ่งนี้เรียกว่า "ทำตามพ่อ" เมื่อพ่อบราห์มานั่งอยู่บนที่นั่งดอกบัวท่านกลายเป็นผู้เป็นที่รักอันดับหนึ่งของพ่อและเป็นที่รักของบราห์มินด้วยเช่นกัน ไม่ว่าจะอยู่ในรูปที่มีตัวตนหรือตอนนี้อยู่ในรูปที่อเนก แม้กระทั่งตอนนี้อะไรที่ปรากฏขึ้นในหัวใจของบราห์มินแต่ละคนและทุกคน? บราห์มา บาบาของเรา ลูกไม่รู้สึกลูกไม่ได้เห็นเขาในรูปที่มีตัวตน ลูกไม่ได้เห็นท่านด้วยตาของลูก แต่ลูกเห็นท่านด้วยหัวใจของลูก ลูกเห็นท่านด้วยสายตาที่สูงส่งของสติปัญญาของลูก ลูกได้สัมผัสกับท่าน นี่คือเหตุผลที่บราห์มินทุกคนพูดจากหัวใจของเขาว่า: บราห์มา บาบาของนั้น นี่เป็นสัญญาณบ่งบอกของการเป็นที่รัก การละวางจากทุกสิ่งทำให้ท่านเป็นที่รักของคนทั้งโลก ดังนั้นในท่านเองเดียวกันจงละวางจากทุกสิ่งและเป็นที่รักของทุกคน ลูกเข้าใจไหม?

ผู้ที่มาจากกุระราตอศัยอยู่ใกล้ ๆ และดังนั้นพวกเขาก็ใกล้ในการทำตาม ความพิเศษของลูกคือการอยู่ใกล้ทั้งทางภูมิศาสตร์และในสภาพของลูก บัพดาตายนดีที่ได้เห็นลูก ๆ เสมอ อังชะ

ถึงลูกที่ละวางในทุกหนแห่งที่เป็นที่รักของพ่อและนั่งอยู่บนที่นั่งดอกบัว ถึงลูกพิเศษที่เอาชนะมายาและวัตถุธาตุอยู่เสมอ ถึงลูกที่มีศรัทธาที่ทำตามพ่อเสมอ ด้วยความทรงจำระลึกถึงที่เต็มไปด้วยความรัก และนมัสเต จากบัพดาตา

บัพดาตาพบกลุ่ม:

1) สิ่งพี่น้องชายหญิงซึ่งเป็นผู้รับใช้ที่มากที่สุด: ในช่วงเวลาที่ลูกทำงานรับใช้ในมูรุมัน ลูกได้สัมผัสกับโยคะอย่างสม่ำเสมอในช่วงเวลานั้นหรือไม่? โยคะของลูกไม่หยุดลงใช่ไหม? การเป็นผู้รับใช้ในมูรุมันหมายถึงการเป็นโยคีที่สม่ำเสมอและง่ายดาย ลูกจะจำประสบการณ์ของช่วงเวลาสั้นๆ นี้ได้ตลอดไปใช่ไหม? เมื่อใดก็ตามที่สถานการณ์เลวร้ายเกิดขึ้นเพียงมาที่มูรุมันในจิตใจของลูก และแล้วด้วยการเป็นผู้อาศัยในมูรุมัน ลูกจะกลายเป็นโยคีที่ง่ายดายและสถานการณ์หรือปัญหาจะจบสิ้นลง เก็บประสบการณ์นี้ของลูกไว้กับลูกเสมอ ด้วยการจดจำประสบการณ์นี้ลูกจะได้รับพลัง ผลของงานรับใช้ เป็นสิ่งที่ไม่สูญสลาย อังชะ ไม่ใช่เรื่องเล็กน้อยที่จะได้รับโอกาสนี้ ลูกได้รับโอกาสที่ยิ่งใหญ่มาก

ผู้รับใช้หมายถึงผู้ที่เป็เครื่องมือเสมอเช่นเดียวกับพ่อผู้ที่อยู่อย่างถ่อมตน ความถ่อมตนเป็นวิธีที่สูงส่งที่จะประสบความสำเร็จมากที่สุด ในการทำงานรับใช้ใด ๆ ความถ่อมตนและการเป็นเครื่องมือถือเป็นหนทางแห่งความสำเร็จ ลูกรับใช้ด้วยคุณสมบัติพิเศษเหล่านี้หรือไม่? ในการทำงานรับใช้เช่นนั้นมักประสบความสำเร็จเสมอและมีความสุขด้วยเช่นกัน ลูกมีความสุขในยุคบรรจบกันและด้วยเหตุนี้ลูกจึงไม่รู้สึกลูกทำงานรับใช้เป็นงานรับใช้ ตัวอย่างเช่นเมื่อมีคนเล่นมวยปล้ำเขาทำสิ่งนั้นด้วยความสนุกสนานโดยคิดว่ามันเป็นกีฬา ไม่มีความเหนื่อยล้าหรือความเจ็บปวดในสิ่งนั้น เพราะเขาทำสิ่งนั้นโดยคิดว่ามันเป็นความบันเทิงและเพื่อความสุขของตนเอง ในท่านเองเดียวกันหากลูกทำงานรับใช้ด้วยคุณสมบัติพิเศษของการเป็นผู้รับใช้ที่แท้จริงแล้วก็จะไม่มีวันเหนื่อยล้า ลูกเข้าใจไหม? ลูกจะรู้สึกตลอดเวลาว่าลูกไม่ได้ทำงานรับใช้ แต่ลูกแค่กำลังเล่นเกม ดังนั้นไม่ว่าลูกจะถูกขอให้ทำงานรับงานรับใช้อะไรก็ตาม จงประสบความสำเร็จอยู่เรื่อยๆด้วยคุณสมบัติ

พิเศษทั้งสองนี้ โดยการทำเช่นนั้นลูกจะกลายเป็นตัวของความสำเร็อย่างสม่ำเสมอ อัจชะ

2) ทาปาเซียที่แท้จริงทำให้ลูกกลายเป็นทองคำแท้ที่ไม่มีอะไรเจือปนตลอดเวลา ทาปาเซียทำให้ลูกแต่ละคนมีความสามารถเสมอที่ลูกจะประสบความสำเร็จในครอบครัวของลูกและในการได้รับรางวัลของลูกด้วย ลูกกลายเป็นทาปาสวิเช่นนั้นแล้วหรือยัง? ผู้ที่ทำทาปาเซียเรียกว่าราชาโยคี ดังนั้นลูกทุกคนคือราชาโยคี ลูกไม่ใช่ผู้ที่จะมีอารมณ์ซุนมัวไม่พอใจจากสถานการณ์ใดๆใช้ไหม? ดังนั้นตรวจสอบตนเองด้วยวิธีนี้เสมอ และหลังจากตรวจสอบแล้วจงเปลี่ยนแปลงตนเอง เพียงแค่ตรวจสอบตนเอง ลูกอาจรู้สึกท้อแท้ ลูกจะคิดว่า "ฉันมีความอ่อนแอในตัวตน ฉันมีสิ่งนี้และฉันก็ไมรู้ว่าฉันจะทำให้มันถูกต้องได้หรือไม่" ดังนั้นตรวจสอบตนเอง และพร้อมกับการตรวจสอบตนเองจงเปลี่ยนแปลงตนเองด้วย มิฉะนั้นลูกจะกลับมาอ่อนแอและเวลาก็ผ่านไป ในขณะที่ผู้ที่ทำทุกสิ่งตามเวลาจะได้รับชัยชนะเสมอ ดังนั้นลูกทุกคนเป็นดวงวิญญาณที่ได้รับชัยชนะและสูงส่งอยู่เสมอหรือไม่? ลูกทุกคนสูงส่งหรือตามลำดับกันไป? หากลูกถูกถามว่าลูกอันดับที่เท่าใด ลูกทุกคนจะตอบว่า "อันดับหนึ่ง" อย่างไรก็ตามจะมีกี่คนที่เป็อันดับหนึ่งนั้น? หนึ่งคนหรือหลายคน? ไม่ใช่ทุกคนที่จะกลายเป็นอันดับหนึ่ง แต่ลูกสามารถเข้ามาในกลุ่มแรกได้ จะมีเพียงคนเดียวที่เป็นอันดับหนึ่ง แต่หลายคนจะเข้ามาในกลุ่มแรกและดังนั้นลูกจะได้เป็อันดับแรก จะมีเพียงคนเดียวที่นั่งบนบัลลังก์ของราชอาณาจักร แต่เขาจะมีมิตรสหายมากมายใช่หรือไม่? ดังนั้นการเข้าเป็นส่วนหนึ่งของราชวงศ์หมายถึงการประกาศสิทธิในอาณาจักร ดังนั้นกลุ่มแรกหมายถึงความพยายามที่จะประกาศสิทธิในอันดับหนึ่ง ยังไม่มีการกำหนดที่นั่งนอกจากสองหรือสามที่นั่งเท่านั้นที่ลูกกำหนดไว้แล้ว เวลานี้ลูกสามารถทำความพยายามอะไรก็ได้ตามที่ลูกต้องการ ไม่ว่าลูกจะพยายามมากแค่ไหน บัพดาดาเคยบอกลูกแล้วว่ามันสายแล้ว แต่ก็ยังไม่สายเกินไป และด้วยเหตุนี้เองทุกคนจึงมีโอกาที่จะก้าวหน้าต่อไป ทุกคนมีโอกาที่จะชนะและประกาศสิทธิในอันดับหนึ่ง ดังนั้นขอให้มีความจริงจังและกระตือรือร้นอยู่เสมอ อย่าให้เป็นเช่นนั้นที่ "ใครๆก็สามารถกลายเป็นอันดับหนึ่งได้ อันดับสองก็ดีแล้วสำหรับฉัน" นี่จะเรียกว่าความพยายามที่อ่อนแอ ลูกทุกคนเป็นผู้มีความพยายามอย่างเข้มข้นมากใช่หรือไม่? อัจชะ

พร: ขอให้ลูกรู้จักและทำงานรับใช้ทั้งสามประเภทในเวลาเดียวกันและกลายเป็นตัวแห่งความสำเร็จ ในปัจจุบันตามเวลา งานรับใช้สามประเภท – ด้วยความคิด คำพูด และการกระทำต้องเกิดขึ้นในเวลาเดียวกัน พร้อมกับการรับใช้ด้วยคำพูดและการกระทำของลูกแล้ว ก็ต้องรับใช้ด้วยจิตใจของลูกผ่านความคิดที่บริสุทธิ์และทัศนคติที่สูงส่งด้วยเช่นกัน แล้วลูกจะได้รับผลของสิ่งนั้นเพราะคำพูดเต็มไปด้วยพลังเมื่อจิตใจของลูกมีพลัง มิฉะนั้นลูกจะกลายเป็นเหมือนบันทิตที่เพียงแค่พูดถึงเรื่องนี้เท่านั้น เพราะพวกเขาเพียงแค่อ่านทุกสิ่งและพูดซ้ำเหมือนนกแก้ว ดวงวิญญาณญาณคือบุคคลที่รู้จักจะทำงานรับใช้ทั้งสามประเภทในเวลาเดียวกัน และด้วยเหตุนี้จึงได้รับพรของความสำเร็

คติพจน์: การให้ประสบการณ์ของความสงบ พลัง และความสุข โดยผ่านคำพูด การกระทำ และดริชดีของคนๆนั้นคือความยิ่งใหญ่ของดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่

*** โอม ซานติ ***